

KDV TEBLİĞ TASLAĞINA GÖRE İADESİ GEREKEN VERGİNİN HESABI¹

I-İADE TUTARININ YÜKLENİLEN KDV LİSTELERİNE DAYANILARAK HESAPLANMASI

3065 Sayılı KDV Kanununun 32’nci maddesine göre “*vergiden istisna edilmiş bulunan işlemlerle ilgili fatura ve benzeri vesikalarda gösterilen ve indirim yoluyla giderilemeyen katma değer vergisinin Maliye Bakanlığınca tespit edilecek esaslara göre*” mükellefe iade edileceği belirtilmektedir. Vergiye ilişkin esasların kanunla düzenlenmesi gerektiği anayasal bir kural olmakla birlikte ne yazık ki 1984 yılında çıkarılan KDV Kanunda böyle bir ifade yer almaktadır. Fatura ve benzeri vesikalarda gösterilen ve satıcıya ödenen veya borçlanılan vergi, iade uygulamasında “**yüklenilen vergi**” olarak da ifade edilmektedir. KDV Kanununa göre mükellefe iade edilmesi gereken KDV, istisna kapsamında satılan mal ve hizmetin edinimi nedeniyle mükellef tarafından satıcılara veya ithalat sırasında gümrüğe ödenen ve indirim mekanizması yoluyla giderilemeyen KDV ile sınırlıdır.

İade edilecek KDV’nin nasıl hesaplanacağı konusunda bugüne kadar pek çok genel tebliğ, sirküler ve özelge yayımlandığı halde, birçok işletme iadesi gereken KDV’ni tam ve doğru olarak hesaplayamamakta, iade işlem süreci ise vergi daireleri arasında farklılıklar göstermektedir. Maliye Bakanlığı ise mükelleflerin iade hakkı doğuran işlemlerle ilgili olarak yükledikleri KDV’ni “**doğru olarak hesaplamak zorunda**” olduklarını belirtmektedir.

Maliye Bakanlığı 2012 yılında KDV tevkifatından kaynaklanan iade işlemleri konusunda da 117 nolu, indirimli orana tabi işlemlerden doğan KDV iadelerine ilişkin olarak da 119 nolu KDV Genel Tebliğlerini yayımlamış bulunmaktadır. Tam istisna kapsamındaki iade işlemlerine ilişkin olarak da gib.gov.tr internet adresinde bir “KDV Genel Tebliğ Taslağı” yayımlanmıştır. Böylelikle KDV iade işlemleri üç ayrı tebliğde toplanmış ve ikincil mevzuattaki dağınıklık kısmen giderilmiş olacaktır.

Söz konusu Tebliğ Taslağında, “KDV iadesi uygulamasında temel prensibin bir dönemde gerçekleştirilen iade hakkı doğuran işlemlerin bünyesine giren vergilerden indirimle giderilemeyen kısmının iadesi olduğu, iade hakkı doğuran işlemlerin **bünyesine giren KDV’nin gerçek miktarları itibarıyla ayrı ayrı hesaplanması gerektiği**”, Kanununun 32. maddesinde, tam istisna kapsamındaki işlemlerde iadesi gereken KDV’nin tutarının, “**fatura ve benzeri vesikalarda gösterilen katma değer vergisi**” olduğu belirtilmiştir. Satın aldıkları malları aynen satan mükelleflerde alış faturasında gösterilen katma değer vergisini, iadesi gereken vergi olarak hesaplamak mümkün olmakla birlikte, iade tutarının hesabına genel giderlerden, pazarlama giderlerinden veya amortismanına tabi iktisadi kıymet kullanımlarından pay verilmesi durumunda iadesi gereken verginin hesabında, işin içine ister istemez varsayımlar ve birtakım dağıtım anahtarları da girmektedir. Üretim işletmelerinde ise yüklenilen KDV’nin hesaplanması üretim sürecinin karmaşıklığına bağlı olarak daha da karmaşık bir hal almaktadır.

Kanun hükmündeki “**fatura ve benzeri vesikalarda gösterilen katma değer vergisi**” nin indirimle giderilemeyen kısmının iade edileceğine ilişkin olarak kullanılan genel ifadenin, iadesi gereken verginin birebir belgeye bağlı şekilde hesaplanacağı anlamı taşımadığı açık olduğu halde, Tebliğ Taslağında yüklenilen KDV tutarının “Yüklenilen KDV Listesine” dayanılarak hesaplanması gerektiği belirtilmiştir.

¹ Sakıp ŞEKER, Yeminli Mali Müşavir

Tebliğ Taslağında, “**Yüklenilen KDV Listesinin**, yüklenilen KDV tablosunda yer alan hesaplamalara konu olan vergili mal ve hizmet alışlarına ilişkin KDV’nin **dayanak belgeler itibarıyla listelenmesinden** ibaret bir maliyet tablosu” olduğu, işlemin bünyesine giren vergi miktarına ilişkin listede, iade hakkı doğuran işlem nedeniyle iadesi talep edilen tutarın hangi girdiler nedeniyle yüklenildiğine (örneğin, mamul mal alımları, hammadde alımları, yardımcı malzeme alımları, hizmet alımları, genel gider, ATİK gibi) ilişkin bilgilere, dayanak belgeler itibarıyla yer verileceği” belirtilmiştir.

Basit üretim süreci gerektiren üretim işletmelerinde mamül malın maliyeti içindeki hammadde, işçilik, genel üretim giderlerinin payının miktar ve tutar itibarıyla hesaplanmasında bir sorun yoktur. Sorun söz konusu **üretim girdilerinin ne kadarının hangi tarih ve sayılı faturaya ait olduğunun tespitindedir**. Üretilen mal veya hizmetin bir kısmının satılıp bir kısmının stoklarda kalması halinde belgeye dayanan bir liste yapılması, yaygın halk değimi ile “**pöstekide kıl saymaktan**” daha zor bir iştir. Özellikle karmaşık imalat süreçlerinin kullanıldığı üretim işletmelerinde yüklenilen KDV listesi yapılması ve bu listede her aşamada hangi girdi faturasından hangi tutarda KDV’nin yüklenildiğinin gösterilmesi iadesi gereken verginin hesaplanmasında objektif değerlendirmelerden uzaklaşılmasına neden olmaktadır.

Yüklenilen KDV Listesi, maliyet esaslı yüklenilen KDV tablosunu destekleyen bir belge olarak ortaya çıkmış olmakla birlikte, uygulamada yüklenilen KDV’nin hesabında esas belge haline getirilmiştir. Oysa yüklenilen KDV listesindeki bütün bilgiler fazlası ile indirilecek KDV listelerinde vardır. İmalat ve inşaat işi ile uğraşan işletmeler sağlıklı bir maliyet muhasebesi sistemi kurarak, maliyet bedeli esasından hareketle istisna kapsamındaki mal veya hizmete isabet eden KDV tutarını birim maliyet üzerinden hesaplanması mümkün olduğu halde Maliye Bakanlığı işletmeler için güç ve zahmetli olduğu kadar gerçeği tam olarak yansıttığı konusunda ciddi kuşklar bulunan **liste yönteminde** ısrar etmektedir. Son olarak hazırlanan Tebliğ Taslağında da bu ısrarını sürdüreceği anlaşılmaktadır.

Liste yöntemi, mal alım satımı yapan ve stok değerleme yöntemi olarak ilk giren ilk çıkar (FİFO) yöntemini uygulayan firmalarda uygulanması mümkündür. Vergi Usul Kanununda stok maliyetlerinin tespitinde temel yöntemin fiili maliyet yöntemi olduğu belirtilmekle birlikte, misli mallarda stok maliyetlerinin basit ortalama veya yürüyen ağırlıklı ortalama yöntemine veya ilk giren ilk çıkar yöntemine göre değerlenmesi mümkündür.

Tebliğ Taslağının III/B-1.5.c bölümünde, “**Yüklenilen KDV listesinin iadesi talep edilen KDV hesap tablosunda yer alan hesaplamalara konu olan vergili mal ve hizmet alışlarına ilişkin KDV’nin dayanak belgeler itibarıyla listelenmesinden ibaret bir maliyet tablosu**” olduğu belirtildikten sonra, “**iade talebinde bulunan mükelleflerin farklı stok takip yöntemleri izlemesinin yüklenilen KDV listesinin "Bünyeye Giren Mal ve/veya Hizmetin KDV'si" sütununun doldurulmasında bir öneminin bulunmadığı**” belirtilmiştir. Buna göre mükellefler kendi maliyet sistemlerini bir tarafa bırakarak, iadesi gereken KDV’ni üretim maliyetinden kopuk bir şekilde hesaplayabilecektir. Bu açıklamadan KDV iadesi için ayrı bir stok değerleme yöntemi, ticari kazanç yönünden ayrı bir stok değerleme yöntemi kullanabilecekleri sonucu çıkmaktadır ki, bu ikili durum muhasebenin birliği ve bütünlüğü yönünden kabul edilemez.

Stoklarını ortalama maliyet bedeli yöntemine göre değerleyen bir işletmede, imal edilen malın maliyetinde hangi fatura ile satın alınan hammaddenin üretimde kullanıldığı izlenemeyeceğinden, hammadde faturalarının bir kısmı iade kapsamına giren mamullerin

imalatında kullanıldığı varsayımı ile söz konusu yüklenilen KDV Listeleri hazırlanabilmektedir. Örneğin, 10 adet makine imal eden bir mükellefin bu makinelerden iki adedini satması halinde satılan makinelerde kullanılan sac, köşebent, profil, motor, boya ve benzeri malzemenin hangi tarih ve sayılı faturalara ait olduğunun doğru şekilde tespiti mümkün olmadığı halde, imalatta kullanılan bazı faturaların yüklenilen KDV Listesine yazılması ile **sözde yüklenilen KDV Listeleri** hazırlanmaktadır.

II-ÖDENECEK KDV'NİN DOĞDUĞU DÖNEMDE STOKTA KALAN MALLARIN KDV'SİNİN TELAFİ EDİLDİĞİ GEREKÇESİYLE YÜKLENİLEN KDV'NİN DAHA SONRA İADE EDİLMEMEYECİĞİNE İLİŞKİN DÜZENLEME

Maliye Bakanlığınca internet ortamında yayımlanan söz konusu Tebliğ Taslağının III/A-2'nci bölümünde, *“indirim konusu yapılan dönem ve sonraki dönemlerde ödenmesi gereken KDV beyan edilmiş olması ya da devreden KDV olmaması hallerinde, ödenmesi gereken KDV beyan edilen ya da devreden KDV olmayan dönem ve öncesinde, iade hakkı doğuran işlem dolayısıyla yüklenilen KDV tutarları indirim yoluyla telafi edildiğinden iade hesabına dahil edilmez. Ara dönemlerde yüklenilen KDV, devreden KDV karşılaştırması yapılarak, devreden KDV beyanı bulunmakla birlikte, söz konusu dönemlerde yüklenilen KDV tutarından düşük olması halinde küçük olan tutar iade hesabına dahil edilebilir.”* denilmektedir.

İade hakkı doğuran mal veya hizmetin bünyesine giren KDV, o mal veya hizmetin edinimi/üretimi nedeniyle yapılan harcamalar nedeniyle ödenen KDV toplamından meydana gelir. İadesi gereken tutar ise iade hakkı doğuran işlemin meydana geldiği dönem KDV beyannamesindeki devreden KDV'nin olup olmamasına göre tespit edilir. Dolayısıyla iade hakkının doğumu iade hakkı doğuran mal veya hizmetin üretildiği dönemde değil, satıldığı dönemde ortaya çıkar.

Örneğin, 2012 yılı Ocak ayında imal edilen bir malın 2013 yılı Aralık ayında ihraç edilmesi durumunda, yüklenilen KDV tutarı üretimin yapıldığı Ocak 2012 ayındaki harcamalara göre hesaplanır, ancak iade hakkının doğup doğmadığı o malın ihraç edildiği Aralık 2013 ayındaki KDV beyannamesinde devreden KDV'nin olup olmadığına bağlıdır. Mükellefin Ocak-2012-Kasım-2013 döneminin herhangi bir ayında ödenecek KDV beyan etmiş veya devreden KDV'nin azalmış olması, Aralık 2013 ayındaki istisna kapsamındaki satışından dolayı KDV iadesi almasına engel olamaz. Bugüne kadarki uygulama da bu yöndedir. Tebliğ Taslağındaki açıklamaya göre yukarıdaki örnek olayda devreden KDV olduğu halde mükellefe söz konusu mal için yüklenilen KDV'nin daha önce telafi edildiği gerekçesiyle iade edilmemesinin KDV Kanununun 32. maddesi hükmüne aykırı olduğu açıktır. Mükellefe devreden KDV olduğu halde ona yüklendiği KDV'nin iade edilmemesi, KDV'nin işletmeler üzerinde tarafsızlığı ilkesi ile bağdaşmaz. Bu anlayış KDV'nin bir tüketim vergisi değil, bir “işletme vergisi” olduğu anlamına gelmektedir. Tüketim vergisinin kısmen veya tamamen ticari işletmeler üzerinde kalması ticari hayatı olumsuz etkileyeceği açıktır. Konuyu bir örnekle açıklamakta yarar bulunmaktadır.

ÖRNEK: Hem ihracat yapan hem de yurt içine mal satan bir mükellefin Mayıs ve Haziran-2013 ayı KDV beyan bilgileri aşağıdaki gibi olsun.

1)Mayıs 2013 Dönemi

Satın Alınan Ticari Mal Bedeli :150.000.-TL

Bu Dönem İndirilecek KDV (% 18) : 27.000.-TL

Bu Dönem İhraç Edilen Malın Maliyet Bedeli	: 50.000.-TL
Yurt İçinde Satılan Malın Maliyeti	: 50.000.-TL
Stokta Kalan Malın Maliyet Bedeli	: 50.000.-TL
Yurt İçinde Satılan Malın Hasılatı	: 70.000.-TL
Önceki Dönemden Devreden KDV	: 0.-
Bu Dönem İndirilecek KDV	:27.000.-TL
Toplam İndirilecek KDV	:27.000.-TL
Tahsil Edilen KDV (70.000*%18)	:12.600.-TL
Devretmesi Gereken KDV	: 14.400.-TL
İhraç Edilen Mala Ait Yüklenilen KDV	: 9.000.-TL
İadesi Talep Edilebilecek KDV	: 9.000.-TL
İadesi Gereken KDV	: 9.000.-TL
Haziran Ayına Devreden KDV (14.400-9.000)	: 5.400.-TL

2)Haziran 2013 Dönemi

Bu Dönem Satın Alınan Mal Bedeli	: 60.000.-TL
Bu Dönem İndirilecek KDV	: 10.800.- TL
İhraç Edilen Malın Maliyeti	: 50.000.-TL
(Mayıs Ayından Devredilen Mal)	
Önceki Dönemden Devreden KDV	: 5.400.-TL
Bu Dönem İndirilecek KDV	: 10.800.- TL
Toplam İndirilecek KDV (10.800+5.400)	: 16.200.- TL
Hesaplanan KDV	: 0
İhraç Edilen Mal Nedeniyle Yüklenilen	: 9.000.-TL
Kanun Hükmüne Göre İade Edilmesi Gereken KDV	: 9.000.-TL
Kanun Hükmüne Göre Devretmesi Gereken KDV	: 7.200.-TL
Tebliğ Taslağına Göre İadesi Gereken KDV	: 5.400.-TL
Tebliğ Taslağına Göre Devretmesi Gereken KDV	: 10.800.-TL

Görüleceği üzere Haziran-2013 ayında ihraç edilen mal nedeniyle yüklenilen KDV, önceki dönemden devreden KDV tutarından yüksek olduğundan iade edilebilecek tutar ihraç edilen mal nedeniyle yüklenilen KDV değil, en fazla önceki dönemden (Mayıs-2013) devreden KDV tutarını geçemeyecektir. Bu durumda mükellefin ihracatın yapıldığı Haziran-2013 ayındaki devreden KDV tutarı yeterli olduğu halde önceki dönemden devreden mal için yüklenilen KDV'nin $(9.000 - 5.400) = 3.600$ TL'si iade edilemeyecektir. Bunun nedeni Mayıs ayında yurt içine satılan mal nedeniyle hesaplanan kara ait KDV'dir. Mükellef 50.000.- TL'lik malı 70.000.-TL'ye satmış ve 20.000.-TL kar elde etmiştir. Bu karın sağladığı KDV tutarı ise $(70.000 - 50.000) \times 18\% = 3.600$ TL'dir. Maliye Bakanlığı mükellefin Haziran ayında ihraç ettiği mala ait KDV'nin bir kısmının Mayıs ayında yurt içine satılan maldan sağlanan karın KDV ile telafi edildiği iddiasındadır.

Öte yandan mükellefin Mayıs ayında ihraç ettiği mal için yüklendiği KDV 9.000.-TL olmakla birlikte, yukarıda belirtilen Tebliğ Taslağındaki anlayışa göre yurt içine satılan maldan elde edilen 20.000.- TL kara ait 3.600.- TL KDV'nin de ihraç edilen mal için yüklenilen KDV'den mahsup edilmesi gerektiği (telafi edildiği) ileri sürülerek, mükellefe 9.000.- TL yerine $(9.000 - 3.600) = 5.400$.-TL'nin iade edilmesi gerektiği de iddia edilebilir. Oysa mükellef ihracat işleminde KDV istisnası olmasaydı, söz konusu malı hiç kar etmeden satsaydı bile $50.000 \times 18\% = 9.000$ TL KDV tahsil edecek ve devreden KDV tutarı 7.200.- TL'ye inecek ve kasasında veya bankasında 9.000.-TL daha nakit parası olacaktı. İhracat yaptığı için mükellef Haziran ayında devlete 3.600.-TL faizsiz borç vermiş olacaktır. Bu durumun ihracatçı üzerinde finansman baskısı yaratacağı açıktır.

Burada şu hususu da açıklamakta fayda vardır. Örnek olayda Haziran ayında 9.000.- TL iade yapılması halinde, stoktaki malın KDV'nin bir kısmının mükellefe iade edildiği anlamı çıkarılmamalıdır. Yurt içine KDV'li mal/hizmet satan mükellefin stokunda bulunan mal için ödenen KDV kadar devreden KDV bulunması gerektiği gibi bir iddia veya anlayış doğru değildir. Sadece bütün teslimleri tam istisna kapsamındaki mükelleflerin stoklarındaki mala ait ödenen KDV tutarı, KDV beyannamesindeki devreden KDV tutarına eşit olabilir. Bunun dışında devreden KDV'nin her zaman stoktaki mala ait KDV kadar olması gerektiği yönündeki düşünce KDV sistemindeki indirim mekanizmasının yeterince anlaşılmadığı anlamına gelir. İade hakkı doğuran işlemi olan mükelleflerde stoktaki mallara ait KDV ile beyannamedeki devreden KDV tutarı arasında bir denklik aranmazken, iade hakkı doğuran işlemi olan mükelleflerde böyle bir denklik aranması kabul edilemez. Mükellefin yarattığı katma değer nedeniyle ödediği KDV'nin bir kısmını geri almasından daha doğal ne olabilir?

Öte yandan KDV'nden istisna edilen mal ve hizmetler konusunda mükelleflerin tercih hakları son derece sınırlıdır. Özellikle ihracat işlemlerinde mükellefler isteseler dahi alıcıdan KDV tahsil edemez. İndirimli orana tabi işlemler ise tamamen devletin sosyal politikaları ile ilgilidir. Devletin uluslararası anlaşmalar, sosyal politikalar veya teşvik mevzuatı nedeniyle bazı işlemleri KDV'nden istisna tutması veya indirimli orana tabi işlem kapsamına alması, mükelleflerin tercihine bırakılmamıştır. Durum böyle olduğuna göre iade hakkı doğuran işlemlerden dolayı mükelleflerin alıcıdan tahsil edemediği KDV devlet tarafından mükellefe hiçbir sınırlama getirilmeksizin iade edilmelidir. Stoktaki mal işletmeden çıkmadan, yani satılmadan KDV'nden arındırılmış sayılamaz. Bu nedenle yurt içindeki satışlar nedeniyle bir

önceki dönem mükellefin devreden KDV'nin azalmış olması, stokta ihraç edilmek üzere bekleyen malın KDV'nin telafi edildiği şeklinde yorumlanamaz. İade hakkının doğup doğmadığı iade hakkı doğuran malın veya hizmetin satıldığı aya ilişkin KDV beyannamesindeki devreden KDV'nin durumuna göre belirlenir. Tam istisna kapsamına giren mal veya hizmetin edinimi için yüklenilen KDV tutarı mükellefin devretmesi gereken KDV ile kıyaslanır. Bu kıyaslamada iadesi gereken tutar, yüklenilen KDV tutarını ve devretmesi gereken KDV tutarını aşamaz.

. Tebliğ Taslağındaki anlayışa göre mükellefler iadesi gereken verginin hesaplama yöntemi içinden çıkılmaz bir hal alacaktır. Mükellefler iade hakkı doğuran işleme ilişkin malın hangi dönemde, hangi satıcı/satıcılardan alınan hangi yardımcı maddeler kullanılarak imal edildiği gibi bir sürü saçma sapan hesaplamalarla uğraşmak zorunda kalacaktır. Yukarıda verilen örnekteki mükellefin Mayıs ayındaki satışlarına ilave olarak aktifine kayıtlı kamyonunu da sattığını ve bu satıştan dolayı da 10.000.- TL KDV tahsil ettiğini varsaydığımızda mükellefin Mayıs ve Haziran aylarındaki KDV iade durumu aşağıdaki gibi olacaktır.

1) Mayıs 2013 Dönemi

Satın Alınan Ticari Mal Bedeli	:150.000.-TL
İndirilecek KDV (%18)	: 27.000.-TL
Bu Dönem İhraç Edilen Malın Maliyet Bedeli	: 50.000.-TL
Yurt İçinde Satılan Malın Maliyeti	: 50.000.-TL
Stokta Kalan Malın Maliyet Bedeli	: 50.000.-TL
Yurt İçinde Satılan Mal Hasılatı	: 70.000.-TL
Önceki Dönemden Devreden KDV	: 0.-
Bu Dönem İndirilecek KDV	:27.000.-TL
Toplam İndirilecek KDV	:27.000.-TL
Tahsil Edilen KDV (70.000*%18)	:12.600.-TL
Kamyon satışı nedeniyle hesaplanan KDV	:10.000.-TL
Toplam Hesaplanan KDV	:22.600.-TL
Devretmesi Gereken KDV	: 4.400.-TL
İhraç Edilen Mal Yüklenilen KDV	: 9.000.-TL
İade Edilebilecek KDV	: 4.400.-TL
Haziran Ayına Devreden KDV	: 0.-TL

2) Haziran 2013 Dönemi

Bu Dönem Satın Alınan Mal Bedeli	: 60.000.-TL
Bu Dönem İndirilecek KDV	: 10.800.- TL
İhraç Edilen Malın Maliyeti	: 50.000.-TL
(Mayıs Ayından Devredilen Mal)	
Önceki Dönemden Devreden KDV	: 0.-TL
Bu Dönem İndirilecek KDV	: 10.800.- TL
Toplam İndirilecek KDV	: 10.800.- TL
Hesaplanan KDV	: 0.-TL
İhraç Edilen Mal Nedeniyle Yüklenilen KDV	: 9.000.-TL
Kanuna Göre İade Edilmesi Gereken KDV	: 9.000.-TL
Kanuna Göre Devretmesi Gereken KDV	: 1.800.-TL
Tebliğ Taslağına Göre İadesi Gereken KDV	: 0.-TL
Tebliğ Taslağına Göre Devretmesi Gereken KDV	: 10.800.-TL

Tebliğ Taslağına göre mükellef Mayıs ayında satın aldığı malı Haziran ayında ihraç etmiş olmakla birlikte, Haziran ayında devreden KDV yeterli olduğu halde, satılan mala ait KDV Mayıs ayında diğer satışlardan tahsil edilen KDV ile telafi edildiği gerekçesiyle mükellefe Haziran ayında iade yapılamayacaktır.

III-SONUÇ

Maliye Bakanlığının söz konusu KDV Tebliğ Taslağında uygulamaya koymak istediği KDV iadesi yöntemi, ancak; pek çok AB ülkesinde olduğu gibi, iade hakkı olup olmadığına bakılmaksızın tüm mükelleflere devreden KDV'nin aylık, üç aylık, altı aylık veya yıllık olarak iade edilmesi halinde kabul edilebilir. Şurası unutulmamalıdır ki, yürürlükteki KDV sistemi nedeniyle KDV yönünden mükellefler devlete borçlu değil, devlet mükelleflere KDV beyannamelerinde görünen devreden KDV tutarı kadar borçludur. Bu borç beyannameli mükelleflerden devlete sağlanan faizsiz bir kredidir. Bu kredinin daha da artırılması çabası başta ihracatçılar olmak üzere bütün KDV iadesi almakta olan mükellefleri yakından ilgilendirmektedir. Bu nedenle başta ihracat yapan mükellefler olmak üzere KDV iadesi almakta olan bütün mükellefler söz konusu Tebliğ Taslağına III/A-2'nci bölümündeki düzenlemeden zarar görecektir. Bu düzenlemeden cari açık sorunu ile boğuşan Türkiye ekonomisi de payını alacaktır. Umarız, söz konusu hatadan dönülür.